

МИЛОШ ГРОЗДАНОВИЋ

**СРБИ ЈЕСУ
НАРОД НАЈСТАРИЈИ**
ТОМ ПРВИ – КЊ. 1 - 4

**БИБЛИОТЕКА СОРАБИА
МГС 207/248**

**НИШ – 2003/2008.
НИЗА – 7516.**

**СРБСКИ БОГОВИ,
СРБСКА РАСА,
СРБСКА ЦИВИЛИЗАЦИЈА
И СРБСКА КУЛТУРА
СУ ОСНОВИ ЦЕЛОКУПНЕ
СВЕТСКЕ ИСТОРИЈЕ ЧОВЕКА
ПОЗНАТЕ ДАНАС**

АУТОР

ПОСВЕТА

Ову књигу посвећујем свима онима који су одувек били и остали Срби, и који су своје животе без милости стављали у службу СРБА - Српскога Црвеног Бога, и свима онима који су побијени, на колац натакнути, којима су очи извађене, срца чупана, мозак просут и који су спаљивани и на најбезочнији начин убијани и прекршавани

само зато јер су

СРБИ

Аутор

" Истина је ружна "

Фридрих Ниче

" Истина је српска (али Срби нису ружни) "

Милош Гроздановић

ОПУС МИЛОША ГРОЗДАНОВИЋА

Полет обновљене Србске историјске школе приволео је многе истраживаче да среде своје раније радове или да се лате нових истраживања. На четири научна скупа одржана у Нишу у оквиру ове историјске школе иступио је и господин Гроздановић са својим прилозима који су у најмању руку речено, били изненађујући, а све је у његовом излагању било ново, како сама идеја тако и приступ истој. У излагањима на симпозијумима Србске историјске школе "револуционарна открића" нису била реткост на излагањима Гроздановића, иако најреволуционарнија од свих, могла су да се уклопе у општи полет освајања непознатог.

Ради се о новом прилазу старој идеји. Наиме, познато је да су наши преци из времена које ми сада називамо праисторијско, имали веровање које се заснивало на небеским појавама. Под овим називом "небеским" можемо узети да се то односи на свемир. Из тога произилази да су примењивали свемирску геометрију на Земљи. То је основна поставка у истраживачком раду Милоша Гроздановића.

Ради се о покушају да се на основу геометрије докаже постојање система распореда култних места код Срба из праисторије. Покушај је нов и у многоме изненађујући, али у науци нема напретка без дубоких и изненађујућих понирања која на први поглед изгледају фантастична и невероватна. У садашњем степену истраживачког рада ми не можемо још рећи да је господин Гроздановић крунисао своје напоре успехом, али исто тако не можемо ни рећи да то неће бити случај у скорој будућности, што значи да остаје коначан суд за неку другу прилику, а сада можемо да је овај опус вредан пажње и да он није без неких показатеља који су такве природе да пред њима остајемо у дубокој недоумици.

Теорија концентричних кругова коју Гроздановић заступа са центром у Нишу и са тачном прогресијом у дужини полупречника кругова има запањујућу тачност и распоред савремених градова ранијих култних места на свакој од кружница не може бити пука случајност.

Познато је да је савремени град Ниш стара света Низа најпознатије култно место античког света и полазиште прва два аријевска похода на исток. Када се то има у виду може се претпоставити да је овај град могао бити замишљени центар концентричних кругова.

Све остало остаје да се докаже, као на пример, како су у та стара времена могли мерити полупречнике и повлачити кружнице на тако великим одстојањима? Каква је улога звезде Сиријус у стварању тог система и још многа друга питања?

Све у свему, ово дело привлачи пажњу научне јавности и као такво треба да буде објављено. Многи истраживачки радови и покушаји реализације одређених настраних идеја завршени су успехом, па се ни за овај покушај не може предвидети крајњи исход. Оно што данас, у садашњем стању доказног поступка, изгледа чудно може бити само први наговештај нечег чудног, али стварног. Све зависи од даљњег рада аутора ове заиста "револуционарне" идеје и колико ће он за свога живота моћи привести крају доказе за своју идеју. Сада је све у стању претпоставке за коју треба пронаћи убедљиве доказе, али то не значи да до тога неће доћи.

Уколико би се научно доказала идеја Милоша Гроздановића она би била својеврсна револуција која би померила границе историје и науке у несагледивим сразмерама и отворила једно ново поље људског знања без граница.

Др Јован И. Деретић

ПРЕДГОВОР

Пред Вама је поштовани читаоче, једно самосвојно дело коме је веома тешко одредити научну категорију. Из тог разлога његову категоризацију одредиће будућност.

Истраживања настанка Земље, рађања цивилизација и историје појединих народа, увек су велики изазов, те публикување резултата таквих истраживања представља изузетан догађај.

Милош Гроздановић (1957), аутор овог дела, један је од надарених младих Срба чији су инспиратори великани србиске историјске науке: М. С. Милојевић, Јован И. Деретић и Олга Луковић Пјановић, троје веома заслужних Срба.

Гроздановић смело корача ка великој теми, и продире у дубине тајне настајања савремене цивилизације. Истовремено, на деветом (Гроздановићевом) концентричном кругу од Нисе, у рашанском граду Москви, научник светскога гласа Ернст Рифгатович Мулдашев, открива тајну настанка људског рода и тајну геометријских, небеских и земљиних цивилизацијских феномена («От кога ми произошли?», Москва 2001, и «В поискaх города Богов», Москва 2002.) Е.М.Мулдашев открива математичко аксио-матски систем стварања енергетских система Земље: пирамиде (троуглови), Стоунхенџ са симболима круга, бермудски троугао, мисаони процес са симболима троугла и мноштво просторних растојања изражено дужинама кружних сегмената и цифрама 9, 3 и 6 у различитим комбинацијама. Мулдашев такође указује на симболику система звезда Сиријус и пише о историјском и генском памћењу племена Догона који знају за свемирске путање Сиријуса А и Сиријуса Б.

Два истраживача, на почетној тачки и деветом кругу, истражују симболе стварања Земље. Сигурно је да постоји и трећи, нама тренутно недоступан истраживач, (као што је присутан, али још увек неоткривен Сиријус Ц), и вероватно ће се потпуна информација о земаљској геометрији и њеној енергетици, формирати тек са употпуњеним информацијама које нам пруже тројица (Гроздановић и Мулдашев стављају број 3 у темеље стварања Земље).

Надајмо се.

М. Гроздановић истражује космос, земљу, број, реч и форму.

Речи, Број и Облик, код Гроздановића, нису нека средина између «осећања и мишљења». Број и облик су продукт коришћења суштаственим математичким и астрономским апаратом и методом.

Аутор математику не супроставља реалном свету, већ интегрише математику и Свет.

Гроздановићево везивање за борјеве 3, 7, 10 и њихове системе, произилази из каузалитета реалних слика и бројних односа које утврђује на небеском своду, као Свемирској слици множине која се доживљава са Земље:

- на основу постојања различитости унутар множине, као целине, која се састоји од одвојених, а међусобно повезаних системних подмножина и њихових елемената,
- на основу односа бројних карактеристика настоји да проникне у след конкретних космичких елемената, осликаних на Земљи.

Аутор настоји да проникне у след Творца, истражујући историјско, генеричко настајање форме, што подразумева и бројни израз одређених симбола, бројне релације, односе маса, простора и времена.

Геометрија форма и тело

Аутор полази од аксиома да тела имају одређену форму или фигуру како у физички присутним симболима на Земљи тако и на небеској слици Свемира, посматраног и доживљеног са земље. Аутор открива на небеској слици форму круга, троугла, крста и осмице.

Гроздановић указује да на небу постоји двоструки систем сазвежђа који се састоји од по 7 главних звезда, званих Велика Кола и Мала Кола. Својим окретањем ова сазвежђа дају систем крста или кукастог Крста. Даље указује да Северно небо, под углом од 180^0 , садржи два паралелна система који представљају геометријске слике: троугао, крст и најстарији облик сербијског слова «с».

- систем троугла формирају Зимске звезде: Сиријус А из сазвежђа Велики Пас,

Бетелгез из сазвежђа Орион и Прокион из сазвежђа Мали Пас.

Када се повуче линија која спаја Низу и Цариград, и продужи до пресека са одговарајућим концентричним кругом добија се цивилизацијска тачка Бак

Илон

или Баков Град, данашњи Багдад који је у знаку симбола звезде Алхене.

Укључивање звезде Алхена из сазвежђа Близанци са звездама троугла осликава се

слика Крста.

- слику слова С , најстарије форме овог сербијског слова дају звезде сазвежђа Бик и

сазвежђа Кочијаш.

Даља ауторова указивања на систем летњих звезда пружају:

- слику троугла формирају : звезда Денеб из сазвежђа Лабуд, звезда Алтаир из

сазвежђа Орао и звезда Вега сазвежђа Лира.

- Систем крста формирају сазвежђа Лабуд, са звездама Северног крста.

- Систем знака слова С формирају звезде сазвежђа Змија и сазвежђа Херкул.

Отсликано на симболичним тачкама Земаљског Света, један равностранни троугао

формирају тачке рељефа, три планине са истим именом:

Шар планина на Хелмском полуострву (Балкан), Шара на Кавказу и Ес

Шара у

Јордану. Три Шаре граде троугао, а линија Низа Бак - Илон формира најстарију и

најпотпунију графему Светог Крста, коју користи православна црква од давнина.

Творац, земља и крст (син)

Творац створи Космос, Творац створи и Земљу, Творац и Земља створише Крст по божанском реду као Сина Творца и Земље

Макрокосмос и микрокосмос

Полазни аксиом аутора Милоша Гроздановића је једнакост и истовремена симетричност у форми, у духовном значењу Божанског макрокосмоса и његовог симетричног Божанског микрокосмоса. Један је Творац, један је недељиви Свет, и у њему једнако и једино значење основних симбола речи, форме и броја.

Аутор проналази субматематичко пресликавање односа система звезда Сиријус, који припада сазвежђу Велики Пас. Масе двеју познатих звезда, Сиријус А

(C_A) и Сиријус Б (C_B) имају однос $C_A: C_B = 2,5 : 1$. Аутор налази да је темељно полазиште за закључивање о аналогiji Земља – Сунце, са односом у систему Сиријус, из факта да је маса Сунца према C_A једнак фактичком односу маса у Сиријус систему. Маса нашег данашњег Сунца и маса C_B су идентичне. Разлика је само у волумену. C_B је супер тешка звезда – Бели патуљак.

Круг је основни симбол, круг је основна форма Небеске и Земљине матрице.

Творац и Низа

Творац је стварање земаљске цивилизације отпочео из тачке која је прва у низу цивилизацијског стварања. Зато је и почетна тачка стварања градова добила име Низа. То је данашњи Ниш. Све следеће цивилизацијске тачке биле су створане уз примену отсликане небеске пропорције. Бројеви десет и сто и двестотине су носиоци земљине геометрије простора и цивилизацијског феномена. Гроздановић описује око Низе десет концентричних кругова, први на 200 км од Низе, и сваки следећи на полупречнику увећаном за 200 км. На сваком прстену постоји десет тачака са које почиње подсистем нових прстенова. На карти Старог Света, идентификују се следећи цивилизацијски центри који имају посебне улоге у цивилизацијском развоју. Шема прстенова и њихових градова симбола има следећи редослед:

1. први прстен - Београд, 2. други прстен – Букурешт, 3. трећи прстен - Загреб и Цариград
4. четврти прстен – Рим, 5. пети прстен – Милано, Кијев 6. шести прстен - Берлин
7. седми прстен – Триполи, 8. осми прстен - Париз и Пирамиде у Гизи,
9. девети прстен - Лондон, Москва, 10. десети прстен - Стоунхенџ и Српска гора на Синају

Како је Низа полазак у низању, то је основна Низина десетица, десетица градова завршена са Лондоном и Москвом. Стоунхенџ је нова тачка - Нова Низа. На сваком концентричном цивилизацијском кругу дефинисано је десет тачака, свака носилац особеног цивилизацијског пола. Однос десетог прстена према четвртом једнак је односу $2000: 800 = C_A: C_B = 2,5:1$. Стотину прстенова нанизаних око Низе дају 40.000 км, што је сасвим близу величине пречника Земље који износи 40.060 км. Гроздановићев модел је много ближи реалном броју. Ератостен који је први израчунао пречник Земље имао је грешку од 1000 км.

Низа (Ниш) на земљи представља звезду C_A

Београд представља звезду C_B

Букурешт представља звезду C_C

Загреб планету Козар (у близини Загреба се налази планина Козара.

Аутор Гроздановић је објавио још на научном скупу у Низи 1998 године присуство звезде Сиријус Ц (C_C) која до данас није званично откривена, а која је забележена у меморији афичког Малијског племена Догона (догоњених од некуд)

Даље се аутор користи апаратом једнакости симетричности и паралелности: када дефинише кругове настајања цивилизације, када дефинише небески систем у просторној организацији православног храма, аутор полази од центричности, светог тројства, и линеаритета који спаја Ниш и Багдад или симболе Сиријуса Ц и звезду Алхену, заснивајући своје ставове да је правац основно својство праве, а права, симетрична осовина храма која повезује централну тачка храма (проскомидију) и

средиште часне трпезе. Овај правац је осовина крстобразног архитектонског решења матрице првостепеног храма.

Шема унутрашњости светих места у православном храму заснована је на концентричним круговима Анвона смештеног у средини троугла, а центар Анвона означава почетну тачку Низу. Даља геометрија храма се тумачи на следећи начин:

- три Свете целивајуће иконе су на теменима троугла као три Шар планине или три звезде: Прокион, Бетелгез и Сиријус А;

- у основи троугла над дверима Олтара - Иконостасу (звезде Алхене) су два симетрично постављена змаја: (један је сазвеђе Бик и Кочијаш, а други сазвеђе Змај). Аутор указује да се небеска геометрија коју чине круг, троугао, крст и првобитно слово «С» налазе на симболима сваке иконе Свете Тројице: Господ – Отац је у знаку троугла, и у руци држи симболе Бика и Кочијаша и Змаја; Син је у знаку круга и крста; а Свети дух или мајка је у знаку слова «С» (древна Изида).

Знак «С» је први знак у имену СРБ и први знак у имену сазвежђа Сиријус.

Једно од кључних ауторових открића је место и улога речи, појма СРБ. Реч СРБ читамо Србски Раши Бог; или у савременом преводу Србски Црвени Бог. Зато је ауторова полазна и на крају опет полазна мисао:

«У почетку беше реч СРБ, И РЕЧ СРБ БЕШЕ У БОГА, и Бог беше реч. Она беше у Бога СРБА. Све је кроз реч СРБ постало и без ње ништа није постало» веома је значајно Гроздановићево закључивање о матрици настанка језика на основама праречи СРБ.

Битни ставови Гроздановића имају аксиомски карактер, низ ставова је изведен из аксиомских, неки су хипотетички, а неки представљају упут за истражање и доказивање.

Нека ово дело буде на ползу србскоме роду.

Ниш, 30.11.2002.

Проф. др Радивоје Ђурин Манчић

РЕЧ АУТОРА

Све досадашње, ткзв. историјске науке, базирале су се углавном на стандардним начинима компилирања знања. То је значило да се приступало само егзактно оним приступачним документима који су у виду евидентираних писаних докумената, или археолошких налаза, имали привид правих докумената, или се у крајњем случају користио исказ неког добро провереног сведока, или групе њих.

Али се зато та иста наука односи крајње неправедно према другим видовима стварности, а које можемо назвати априорним у односу на пређашње изложене.

Зато сам једној до сада врло запостављеној теми звана **србска историја**, пришао потпуно другачије него сви досадашњи истраживачи. Пришао сам са стране човека који признаје да гледа **Небо** отворених очију и који му даје вредност праве реалности. Та реалност је да без небеских тела немамо светлост преко које видимо све оно што нас чини људима. Та светлост дању је **Сунце** са свим околним **звездама** које тада не видимо. Али долази ноћ када се оне јављају и дају нам на знање да су ту. Ту су толико неумитно и толико стабилно, и толико тихо да својим присуством ни мало не ремете наш стални неспокој - **да ли смо сами?** И онда људи у глас кажу - **да, ми смо сами.** Које ли несмотрености! Поред стотине хиљада милијарди звезда, и ко зна колико планета, ми на овој планети званој **Земља**, тврдимо да само ми постојимо у целом том океану безбројности и различитости..

Али, одатле нам долазе и неке **слике**, које у **виду правилних геометријских фигура јасно кажу да је то дело РАЗУМА.**

Да, то и јесте дело великог разума, које ми на **Земљи** зовемо **Бог**. **Бог** нам са висине каже да је ту и да нисмо сами. Ко покреће те велике звезде несхватљивих димензија, које да нема тог разума, не би ни постојале? Ко то даје правилне путање и наређује сваком телу да се креће где је задато?

Али, речи ће, ткзв. савремени човек, где је **Он**. **Он** јесте био, биће и остаче увек **Он – Бог**. Како рече наш велики **Г.В.Ф.Лајбниц** - **Бог је за човека створио најбољи од свих светова**. Па шта то онда неки хоће? Изгледа да хоће да га нема. Само рачун им није добар.

Порука и преко ове књиге је, **да га и те како - има.**

Зато сам и кренуо са **Небом** и увидео да постоје слике које су заправо правилни геометријски облици, и њима сам дао статус дела разума. Увидео сам и да постоје одређени математички односи неких небеских тела, који су дали основу за пресликавање на **Земљи**, а који се јављају као основна поставка **Универзума**.

Такође, **Земља** на којој пловимо по **Космосу** је направљена по правилном математичком моделу, као што су и сва остала небеска тела.

Оно што заправо нас све збуњује је заправо вишеструкост и вишезначност **Божјијег** присуства. **Он, Бог** се јавља као **Светлост**, као **Боја**, као **Материја**, као **Звук**, као **Реч**, као **Слово**, као **Енергија**, као **Топлота**, као **Атом**, као **Бесконечност**.

Немогуће је све то и набројати. Али је зато **Он Себе** свуда уденоу, и када мислимо да није ту, **Он** је ту. Зато сам за ову прву књигу, коју сам насловио насловом - **Срби јесу народ најстарији** – у част наше велике **Проф. др Олге Лукић Пјановић**, која је са књигом сличног наслова – **Срби .... народ најстарији**, поставио један крајње необичан редослед – алгоритам који је до сада био непримерен.

Кренуо сам са представом **Неба**, где сам уочио правилне геометријске облике, затим сам преко математичких модела дошао до геометријског представљања **Небеског престола**, који, како ће се видети лежи као основни бројчани однос Универзума. Као што постоји слика на **Небу**, где нас непрестано гледа **Његов Небески Престо**, тако и постоји та реплика на **Земљи**, коју ми зовемо **Црква**, као и слике које непрекидно поздрављамо, а које зовемо **Иконе**.

У свом раду сам користио доста различите литературе, и зауставио сам се на неке од њих које доиста сматрам револуционарним. Књига **Роберта Грејвса – Грчки митови** – је прва која ми је давала јасне сигнале да то нису препричавани митови, већ нешто доста више од тога, јер сам на основу ње дошао до закључка да су то заправо математички појмови, пренешени на област подсвесног, а када су се појавили као генске слике, дошло је до персонификација слика, које су затим добиле и свој самостални духовни живот, добиле облике, и све оно што се касније назвала **Митологија**.

Затим је дошла и књига још чуднија, аутора **Роберта Темпла – Тајна звезде Сириус**, која је ставила до знања да оно што гледамо на **Небу** да није случајност, већ да се **та геометрија преноси на Земљу преко пророчких места**, итд.

Када сам први пута представио моју теорију у јавности, на **Првом научном скупу о античкој историји Срба – Сардонски сусрети – Ниш 1998**, добио сам врло јасно упозорење од господина **Живојина Андрејића**, директора **Центра за митолошка истраживања Србије**, да своју теорију морам да подвргнем великим испитивањима и да морам да доведем у одређене односе моје кругове и нацртани троугао. То ме је довело до даљег истраживања астрономије, предивне науке која ми је дала додатна знања, на основу којих сам се упустио у проширивање моје теорије.

Први аутор који ми је одмах дао прве назнаке да идем у добром правцу је **Ирвинг Адлер** са књигом – **Звезде степенице за свемир**, а затим **Јоаким Херман – Астрономија**, **К.А.Цветков** и **И.Ф.Полак – Сферна и општа астрономија**. Ту је и неизбежни **Карл Сеган** са својим делом **Космос**. На жалост, наше издаваштво је релативно слабо у овој области, али и ови аутори који су објављени су ипак могли да мени пруже доста ваљаних информација, на које им се овим путем захваљујем.

Наших аутора који су се бавили овом темом било је одувек, сетимо се само наших милих генија **Милоша С. Милојевића**, **Симе Лукина Лазића**, **Јована Рајића**, **Павела Јожефа Шафарика**, **Радивоја Пешића**, **Олге Луковић Пјановић**, велики **Милић од Мачве**, затим новијих аутора академик **Проф. др Реља Новаковић**, академик **Проф. др Антоније Шкокљев**, **Проф. др Ђуро Коруга**, **Живојин Андрејић**, Кустос Народног музеја у Пожаревцу **Драган Јацановић**, **Слободан Филиповић**, **Проф. др Христивоје Пејчић**, па све до **Др Јована И. Деретића**.

Од момента када је имао своје прво предавање у Нишу 08.10.1997, на Универзитету у Нишу, и када сам имао част да се упознам са њиме, **Др Деретић** се представио као ерудита *rag excellence*, који је са својим радом већ стекао међународну репутацију и праву историјску вредност. Садржајност излагања, и надасве дубоко поимање србства као значајног ентитета у светским оквирима, дају отменост духа која **Др Јована И. Деретића** ставља на чело данашњег светског покрета у проучавању најдубље историје србства.

Такође се захваљујем и **Проф. др Христивоју Пејчићу** који је и заслужан за први долазак **Др Јована И. Деретића** у Ниш, и који је активни учесник свих научних скупова (4) до сада одржаних у Нишу.

Захваљујем се и **Проф. др Радивоју Манчићу**, уреднику ове књиге, на подршци и разумевању и покушају за дубљим разумевањем мог рада који је уродио и изузетним предговором из кога ће се видети у кратким цртама основне моје поставке.

Будући да је немогуће све рећи одједном, ова прва књига даје основе целог мог истраживања које сам убеђен да је јединствено, али крајње потресно и надасве плодносно. Релативно велики број слика који се налази у књизи је постављено са намером да се материја на најсликовитији начин одмах објасни, јер ће сигурно бити крајње тешко читаоцима да сами траже и праве поређења, јер је са много извора коришћен и поређиван материјал, али уз сваку слику и текст иде и аутор, назив књиге и страна на којој се прилог налази. Да не буде забуне - речи као Бог, Божије, Небо, Сунце, Земља писао сам великим словима, јер сматрам да њих треба из осећања части и достојанства тако писати. У будућим издањима ће се неке од тема посебно истраживати, а надам се да ће ово постати и мулти - дисциплинарна наука, јер само у јединству и синтези можемо да гледамо како унапред, а још више унатраг у најдаљу дубину **светске – србске историје**.

Назив целе едиције и мог опуса је "**Срби јесу народ најстарији**" којим апострофирам велики рад и значај **Др. Олге Лукић Пјановић** као и свих других истраживача старе србске историје где се даје коначни и дефинитивни доказ о Србима. Назив ове прве књиге којом се отвара решавање проблема је "**Небо и Земља**" где се дају само неке од почетних теза, где ће се у новим књигама дискусија наставити у свим правцима. Зато је и поднаслов том први – књига прва.

Комплетно знање о србијској цивилизацији можемо стећи тек када се обједине сва стара и нова знања свих оних који се баве овом изузетно тешком граном науке.

аутор